

Ἰδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 258 — ΤΟΜ Ε

ΑΘΗΝΑΙ, ἡ Παρασκευὴ 1 Μαΐου 1892

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΛΗΤΑΣ ΤΟΥ «ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ»

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» οἱ γενόμενοι ἀπὸ τὴν 20 Ἀπριλίου παρόντος ἔτους λαμβάνουν δωρεάν δεδεμένον τὸν «Βρεττανικόν Ἀστέρα» τῶν ἑξ μηνῶν δηλ. ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς του 20 Ὀκτωβρίου 1891 μέχρι 20 Ἀπριλίου 1892, ἐπίσης καὶ τοὺς πέντε τόμους τῶν «Νόθων Τέκνων», θέλουσι δὲ λάβει δωρεάν καὶ τοὺς ἐπιλοίπους τέσσαρας τόμους τῶν Νόθων Τέκνων, ὅταν δημοσιευθῶσιν.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὸν κ. Στέφανον Ξένον δραχμᾶς διὰ τὸ ἐσωτερικόν, τριάκοντα πλέον τῶν ταχυδρομικῶν τριῶν καὶ ἡμισυ δραχμῶν, διὰ τὸ ἐξωτερικόν δραχ. 45 χρυσᾶς πλέον τῶν ταχυδρομικῶν δραχ. χρυσᾶς 5. Ἡ συνδρομὴ τῶν νέων συνδρομητῶν ἀρχεταὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας πληρῶσιν τὴν συνδρομὴν των διαρκεῖ δὲ δώδεκα μῆνας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια δρ. 30 ἔξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 25 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 3ης Μαΐου ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς κ. Στέφανος Ξένος, δέχεται ἐν τῷ γραφεῖω τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος τοὺς κ. κ. ψηφοφόρους.

Ὅδος Προαστείου ἀριθ. 8.

Ἡ ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Α

Λαετῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Σοὶ ὑπέδειξα καὶ ἀπέδειξα δύο πρακτικὰ καὶ συντομοκατόρθωτα μέσα πλουτισμοῦ τῆς ἐτοιμοχρεωκόπου δυστυχούς πατρίδος μας, δι' ὧν οὐδεὶς τῶν δύο κομμάτων Δηλιγιαννιστῆς ἢ Τρικουπιστῆς ἢ οἷος δήποτε ἄλλος ἄνθρωπος ὅσον ἀνίκανος νὰ τὰ ἐνόησῃ, ὅσον μεγαλοσχημῶν καὶ ὀκνηρὸς καὶ ἀπαισιόδοξος, ὅσον κακεντρεχῆς ἢ ζηλότυπος καὶ φθονερὸς εἶνε ἐκ φύσεως, ὅσον ἄσπονδος ἐχθρὸς μου δύναται νὰ τολμήσῃ ἐπιστημονικῶς, θεωρητικῶς ἢ πρακτικῶς νὰ με διαψεύσῃ καὶ εἰπῇ ὅτι δὲν ἔχουσιν οὕτω, ὅτι σὲ ἀπατῶ, ὅτι σὲ τὰ γράφω μόνον ὅπως σὲ δελεάσω καὶ μαγεύσω καὶ σφετερισθῶ τὰς ψήφους σου καὶ ἐξέλθω βουλευτὴς ἵνα μετὰ ταῦτα ὡς ἄλλοι κάγω σὲ ἐμπαίξω καὶ διαψύσω τὰς ἐλπίδας σου, σοὶ ἀπέδειξα λέγω τὰ δύο ταῦτα συντομοκατόρθωτα μέσα τοῦ πλουτισμοῦ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων καὶ τοῦ μονοπωλίου τῆς σταφίδος, τῶρα θὰ σοὶ ἀποδείξω ἕτερα μέσα πλουτισμοῦ, ὅτι ἡ ὠραία καὶ λαμπροτάτη καὶ ἡρωϊκὴ καὶ μοναδικὴ εἰς τὸν κόσμον ὅλον πατρίς ἡμῶν, ἡ ἐνδοξότερα λέγω τοῦ ὅλου κόσμου Ἑλλάς, ἡ πρώτη εἰς τὰς χρυσᾶς σελίδας τῶν ἱστοριῶν ὅλων τῶν ἐθνῶν, διότι αὕτη μόνη ἐπολίτισε πρὸ αἰῶνων τοὺς πλέον πολιτισμένους σήμερον λαοὺς τῆς Εὐρώπης, ἔχει καὶ ἄλλα πλουσιώτερα καὶ ἰσχυρότερα μέσα πλουτισμοῦ ὅπως μᾶλλον πλουτοῦσα ἐπισημισθῇ καὶ γίνῃ μέγας παραγωγὸς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας ἐν Ἀνατολῇ καὶ Δύσει, δι' ὃ σὺ σὺ τῆς παρουσίας γενεᾶς, Λαετῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς, δὲν ἔχεις δικαίωμα νὰ τὴν ἀρήσῃς νὰ χρεωκοπήσῃ καὶ ἀτιμασθῇ καὶ ρεζίλιασθῇ, τυφλότων

καὶ κλείων τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, χάριν τῶν συνδυασμῶν, πρὸς τοὺς ἱκανοὺς ἀνθρώπους οἵτινες δὲν ἔχουν τὴν καλὴν τύχην νὰ γίνωνται βουλευταὶ διὰ τῶν συνδυασμῶν.

Λαετῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Μάθε τοῦτο. Ἡ Ἑλλάς ἔχει ὄρη καὶ λόφους καὶ στρώματα εἰς τὰ σπλάγγνα τῆς σιδήρου, ταμεῖον δισεκατομμυρίων καὶ μυριοεκατομμυρίων τόνων πλουσίων σιδηρολίθων ὅλων τῶν γενῶν τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἱματίτου μέχρι τοῦ νεφρίτου καὶ μαγγανιοφόρου καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν παραγόντων τὸν τελειότερον χάλυβα, ὅστις εἶνε ἄλλος χρυσὸς δι' ὃ θὰ εἶνε κωμικόν, γελοῖον, οἰκτρόν καὶ ἀπελπιστικόν λαεὶ νὰ κάθησαι ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐνεκα τῆς ἀμαθείας σου ἢ ἐκείνης τῶν ὁδηγῶν σου, νὰ χρεωκοπήσῃ ἢ πατρίς σου νὰ πεινάσῃς καὶ ἀδελφικῶς νὰ αἱματοκυλισθῆς διότι πάντα ταῦτα θὰ τὰ πάθῃς ἐὰν χρεωκοπήσῃ ἢ πατρίς σου καὶ τότε μόνον ὡς ἄλλος Θωμᾶς θὰ με ἐνθυμηθῆς.

Ἄλλ' ἡ χρησιμοποίησις τοῦ σιδηρολίθου ἀπαιτεῖ τέσσαρα πράγματα πρὶν φέροι τοὺς μεγάλους καρπούς, μὲ γ α λ α κ ε φ ἄ λ α ι α, εἰ δ ἰ κ ἦ ν π ρ α κ τ ἰ κ ὀ τ ἦ τ α, χ ἦ μ ἰ κ ἦ ν σ ὺ ν θ ε σ ἰ ν, ἐ μ π ο ρ ἰ κ ἦ ν ὑ π ὀ λ ἦ ψ ἰ ν καὶ τ ἔ χ ν ἦ ν εἰς τὰς ἀ γ ὄ ρ α π ω λ ἦ σ ἰ α ς δι' ὃ καὶ ἡ σιδηροβιομηχανία ἐνός ἔθνους εἰνεῖς τῶν ἀσφαλτοστέρων πόρων του, ἀλλὰ τῶν δυσκολωτέρων.

Δι' αὐτῆς ἐπλούτισαν καὶ ἐδοξάσθησαν ἔθνη παράδειγμα ἡ Ἀγγλία καὶ τὸ Βέλγιον καὶ τελευταῖον ἢ πρὸ τοῦ Γερμανογαλλικοῦ πολέμου πάμπτωχος Γερμανία ἥτις διὰ τοῦ Κρούπ ἐξε-

χρωστή και ἐπλούτισε· και ἤνοιξε σιδηροδρομικὰν συναγωγιστῶν τῶν ἀρχαιοτέρων τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Ἑλλάς ἔχει ἔλασσά μετὰ και τὰς πρώτας ὕλας νὰ ὑπερῆ ἄλλας τὰς σιδηροδρομικὰς τῆς Ἑυρώπης ὅπως ἐνταῦθα ἐν συντόμῳ ἀλλὰ τετραγωνικῶς θὰ σὰς ἀποδείξω, ἤθελε δὲ σήμερον εἶσθαι τὸ Βέλγιον τῆς Ἀνατολῆς· εἶν ἀπὸ τὸ 1878 ὅταν ἤρξατο ἡ φουρτὶα τῶν καταστρεπτικῶν δανείων μας, ἐγὼ δὲ ἤρξατο νὰ γράφω εἰς τὰ παραρτήματα τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς περὶ σιδηροδρομικῶν, ἡ κυβέρνησις ἀφείσωνε μόνον 50,000,000 δραχμ. ἐκ τῶν 800,000,000 λαὶ δανείων, ἔπου φέρε ἡ δυστυχία Ἑλλάς ἐπὶ τῶν ὠτων τῆς· και δὲν ἔχει ἄλλο νὰ δεῖξῃ δι' αὐτὰ ἡ μεγαλὰ κλοπὰς, ἀρπαγὰς, σφετερισμοὺς, ἀκαθίαν, ἀπάτας, δόλους, διαφθορὰν και χρωκοπιὰν ἐνὸς διὰ τῶν ἐπισημῶν 50,000,000 ἤθελε ἔχει τούλαχιστον, λαὶ, δέκα ἑκατομμύρια εἰσοδήμα· και ὡση ἐργασίαν ἐπιπερσεσάτην εἰς δέκα χιλιάδας τούλαχιστον ψυχὰς ἀφορτοῦσων τῶν γενῶν, και ἔδων τῶν ἡλικιῶν, και δὲν ἔχειε τὴν παροῦσαν ὁρβῆραν φρολογίαν. Ἀλλὰ τίς μὲ ἤκουε λαὶ! ποῖος μὲ ἐψφοφῶρε ὅπως γίνω και ἐγὼ εἰς τῶν βουλευτῶν σου;

Ἀ εὖ τῆς πρώτου σῆσης και τῆς Ἀ τ τ ι κ ῆς.

Μαθεὶ ὅτι τὸ 1878 ὅταν οἱ Γάλλοι ἦσαν εἰς τὴν Πελοπόννησον, διωρίθη παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως μία ἐπιτροπὴ τῆς γεωλογίας και βρυκολογίας συγκροτούμενη παρὰ τῶν εἰδικῶν και ἐπιστημονικῶν κυρίων Puillon de Boblaqe, Θεωδωρῶν Virlet και ἄλλων ὅπως ἐξέτασαν τὸ ἔδαφος τῆς Πελοπόννησου και τῶν νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους και ἰδουν ὅποια ὀρυκτὰ και μέταλλα ὑπάρχουν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ μετὰ μακρὰς λεπτομερεῖς ἐρεῖνας ἐξέδοκε δαπάνη τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως πολὺτιμον και πολύτιμον σύγγραμμα καλούμενον Expedition scientifique de Morée ἧτοι Ἐκδρομὴ ἐπιστημονικὴ εἰς τὴν Πελοπόννησον, δι' οὗ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Πελοπόννησος ἔχει μέγαν πλοῦτον σιδήρου.

Τὸν πλοῦτον τούτον ἐθεώρησε τῶν σπουδαίων ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ὡσεὶ προσέθεσε.

Ἡ πολιτιστὴν ἀρὰ ἡ γῶρα αὐτὴ ἀρκούντως ὅπως χρησιμεύσῃ ἡμέραν τινά τούτων.

Ἀ εὖ τῆς πρώτου σῆσης και τῆς Ἀ τ τ ι κ ῆς.

Ἐπολιτισθῆμεν, ἐπιπαιδείθῆμεν, διεφραθῆμεν και ἔγροκοπιθῶμεν διὰ τῶν δανείων και ὅσοδῃ μίαν τούτου τοῦ πλοῦτου, ἐκαμίμεν ἡ σκεπτόμεθα νὰ κεραιώμεν, γρησιν, καὶ νὰ κεραιώμεν τῶν.

Ἐνωρίεις διατί; διότι ἡ ἀμαθεία ἀπειρία και ἀνεπίτητον ἡμῶν φωνάζει δὲν ἔγροκοπι καὶ ὅσοδῃ μίαν τούτου τοῦ πλοῦτου, ἐκαμίμεν ἡ σκεπτόμεθα νὰ κεραιώμεν, γρησιν, καὶ νὰ κεραιώμεν τῶν.

Ἡ ἐναρτίς ἀρὰ τῆς σιδηροδρομικῆς ἀφιστικῆς ὅσοδῃ μίαν τούτου τοῦ πλοῦτου, ἐκαμίμεν ἡ σκεπτόμεθα νὰ κεραιώμεν, γρησιν, καὶ νὰ κεραιώμεν τῶν.

Ἐἰς τὴν Ἐπίδαυρον Ἀμιράν λέγει τὸμ. Β. σελ. 71—100 ὑπάρχει ἀναλογία ἀφρονωτάτου σιδή.

ρῶν ὡς ἐκείνῳ τῆς Μεσομυθικῆς Ἀμερικῆς, σιδήρου ἐκ τοῦ καλλομένου ὀλιγίστου (oligiste) ἧτοι κορυμπίης. Ἐπίσης ἀπὸ τὸν Ἅγιον Πέτρον τῆς Κυριακῆς εἰς τὴν ἐπιφανέειαν και εἰς τὸν ἀκετόν βάθος ὑπάρχουν στρωμάτια και ὄρη σιδηρολιθῶν πλουσίων και σιδηρῶν διακλαδουμένων και καταβαίνοντων μέχρι τῶν δύο ἀκρῆτων τῆς Πελοπόννησου, ἧτοι ἐκείνων τοῦ Μαλέα και Ματαπᾶ. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ Ταυγετοῦ ἐπὶ τῆς σιδηροδρόμου ὀλιγίστης. Ἰδίως λέγει ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ὁ σιδηρολιθὸς ὀλιγίστης ὑπάρχει ἐν ἀφρονίαι εἰς τὴν Πελοπόννησον, εὐρίσκειται ἐν μεγάλῃ ἀφρονιάτῳ ὑπάρχουν στρωμάτια πυριτοειδούς λίθου quartzenses. Ἡ ἐν Λακωνία ἐπαρμία κακαλυμμένη δασώνσκιαζόντων τὰς πηγὰς τοῦ Εὐρώτα περιέχει λέγει ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ τὰ πλουσιώτερα στρωμάτια σιδήρου. Τὸ πλουσιώτερον τῶν στρωμάτων τούτων εἶνε μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ χωρίου Κολλίνος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸν Μιστρά, ἤθελε δὲ εἰπῆ τίς ἐἶνε μία πλάξ γυθῶν σιδήρου διατρέχουσα ἀποβρορᾶν εἰς μεσημβρίαν. Τὸ στρωμάτιον, προσέθει, τὸ ὅποτον ὁ ἄγγλος περιηγητὴς Gell ἀναφέρει εὐρίσκειται εἰς τὴν ὁδὸν μεταξὺ Τριπολιτικῆς και Μιστρά βορειοανατολικῶς και μεσημβριοανατολικῶς. Εἰς τὸ ὄρος Βέρβενα ἔγγυς τοῦ χωρίου Βέρβενα βλεπεί τις μεταξὺ στρωμάτων κυανοῦ ἀργύλου λαμπυρῶν τὸν σιδηρὸν ὀλιγίστην. Ἐπίσης εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον παρὰ τὸ χωρίον Κούτραρα τὸ μετὰ τὴν Δουλιανὰς και Ἅγιον Πέτρον, ἐπίσης εἰς τὸν Ἅγιον Θεολόγον, ἐπίσης εἰς τὸ Πόρτο-Καλλὸ και ἐγγυς τοῦ Ταινάρου, ἐπίσης εἰς τὸ χωρίον Καστανιά, ὑπάρχει σιδηρὸς ἐπίσης εἰς τὸς Λαρνακά ποταμοῦ ὑπάρχει ἀνθρακικὸς σπαθικὸς σιδηρὸς κ. τ. λ.

Ἐθετα τὰ κυριώτερα ὄνοματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅπως τὰ περιγράφω οἱ Γάλλοι ὅπως σὰς ἀποδείξω τὸν ἠθεραῖον και ἀφρονίαν τῆς πρώτης αὐτῆς ὕλης ἦν ἔχομεν, μίαν ἀπερᾶντου βιομηχανίας τῆς ἤθελε μεταβάλλει τὴν Λακωνίαν και Ἐπίδαυρον Ἀμιράν κυρίως τὰ ἄγρια Κακαυλία τῆς Μάνης εἰς κέντρα πολιτισμοῦ και πόλεις βιομηχανικῆς ἐξημερωσῆς ἤθη, πλουτίσει οἰκογενεαίς και ἀναδείξει τὴν Ἑλλάδα ἐν μέσῳ τῆς Εὐρώπης ἐν μεγάλῃ ὡς μέγα κράτος εἰς τὸν κλάδον τούτον τῶν κυρίων ὕλων τοῦ πολέμου ἐάν οἱ Κυβερνήται τῆς χώρας αὐτῆς ἐγνωρίζουν τὰ τοιαῦτα και ἀφιέρωναι μέρος τῶν διασκορπισθέντων δανείων εἰς τὸν ἀνεμον διὰ τὰ τοιαῦτα.

Ἀ εὖ τῆς πρώτου σῆσης και τῆς Ἀ τ τ ι κ ῆς.

Ἐἰς τὸν αὐριανόν Βρετανικόν Ἀστὴρα θὰ σὶ δεῖξω πῶς ταῦτα γίνονται και τί δύναται ὁ Ἑλληὶν μετὰ τὸν σιδηρὸν τούτον νὰ κατορθώσῃ και θὰ σὶ ἀποδείξω ὅτι τὸ τελειοποιεῖν και φρολογικὸν σύστημα οἱ οἱ σὰς ὑπάρχοντα νὰ διορθώσουν τὰ οικονομολογικὰ σὰς προλάβωσι τὴν κρησικίαν και φέρωσι τὸν χρυσὸν αἰῶνα εἰς καταστροφὴν και ὄχι σωτηρίαν, διὰ τούτου ὁ βίβλος γίνεται πολυδαπανώτερος, ὁ χρυσὸς συγόμεται, τὸ λαθρεμπόριον ἐκτείνεται, ἐν ὧ δια τῆς παραγωγῆς τῆς ὀπιοῦν ἡτῶν νὰ σὰς διαδῶν εἰνε δλον τὸν ἀνεμόν.

Ἐἰς τὸν αὐριανόν Βρετανικόν Ἀστὴρα θὰ σὶ δεῖξω πῶς ταῦτα γίνονται και τί δύναται ὁ Ἑλληὶν μετὰ τὸν σιδηρὸν τούτον νὰ κατορθώσῃ και θὰ σὶ ἀποδείξω ὅτι τὸ τελειοποιεῖν και φρολογικὸν σύστημα οἱ οἱ σὰς ὑπάρχοντα νὰ διορθώσουν τὰ οικονομολογικὰ σὰς προλάβωσι τὴν κρησικίαν και φέρωσι τὸν χρυσὸν αἰῶνα εἰς καταστροφὴν και ὄχι σωτηρίαν, διὰ τούτου ὁ βίβλος γίνεται πολυδαπανώτερος, ὁ χρυσὸς συγόμεται, τὸ λαθρεμπόριον ἐκτείνεται, ἐν ὧ δια τῆς παραγωγῆς τῆς ὀπιοῦν ἡτῶν νὰ σὰς διαδῶν εἰνε δλον τὸν ἀνεμόν.

Ἐἰς τὴν Ἐπίδαυρον Ἀμιράν λέγει τὸμ. Β. σελ. 71—100 ὑπάρχει ἀναλογία ἀφρονωτάτου σιδή.

Ἀ ττικῆς ὡς ἄλλος πατὴρ τὸν εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσα λέγει δι' ἡμᾶς, εἶθε ταῦτα νὰ εὐρίσκον ἡμῶν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ.

Κύριοι Συμπολιταί μου
Χαίρετε.

Σὰς εὐχαριστῶ τὰ μέγιστα διὰ τὸς πρὸς ἐμὲ χαριετισμοὺς σὰς.

Καὶ προθύμως ἀποκρίνομαι εἰς τὴν ἐρωτησίν σὰς, τούτεστιν εἰς τοῖους ἐκ τῶν ὑποψηρίων βουλευτῶν, νὰ ὠσητε τὴν λευκὴν σὰς ψῆφον. Ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ ἐνομάσω ὄνομαστί εἰς τοῖους ἐκ τῶν ὑποψηρίων βουλευτῶν πρέπει νὰ ὠσητε τὴν λευκὴν ψῆφον κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς 3 Μαΐου 1892 και ἀπορῶν νὰ ἀπαριθμηθῶ κατ' ὄνομα αὐτοῦ, διότι θὰ ἐκληφθῶ, πράττων τὴν ἀσθησίν, ὡς ἀνηκῶν εἰς μερίδα ἀρχομανίας. Ἀλλὰ θέλω περιουσιθῆ εἰς τὸ νὰ σὰς εἰπω ἐν περιλήψει τὰ μεγὰλα δόγματα τῶν σοφῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, οἷτινες διὰ τῶν δογμάτων τούτων, ἐπεροδῶσκον τοὺς γὰρ ἰοὺν ἔχοντας χρηστοὺς πολίτας, ὅπως ἐσκεμμένως ἐκλέγασιν, και ἐλευθέρως, και ἀνευ ἰδιοτελείας, και ψευδῶν ὑποσχέσεων ὑποψηρίων και ἰδού.

Σὰς ἀναφέρω τὰ δόγματα τῶν φιλοσοφῶν, δι' ὧν ἂν θέλετε νὰ φανῆτε ὡς ἀνθρωπῶν τέλειοι και λογικοί, και ὄχι ἀτελεῖ ἀνθρωπομορφα ζῶα, πρέπει νὰ ἐκλέξητε τοὺς ἀριστοὺς τῶν συμπολιτῶν Σὰς ὡς λέγει ὁ σοφὸς Ξενοφῶν, και στρατηγὸς τῆς Παλαιᾶς Ἀθῆνας· ἀρχῆς οὐδενὶ κρῆσῆς, ὅστις μὴ τὸν βελτίων συμπολιτῶν εἶη· καθὼς ἐπίσης, ὡς ὁ σοφὸς Ἰσοκράτης δογματίζει κοῖ ἀριστοὶ τὰς τιμὰς ἔχουσι, οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν ἀδικηθῆσονται, ταῦτα γὰρ πρωτίστα και μέγιστα στοιχεῖα χρηστῆς πολιτείας ἐστίν· δηλαδή ἐκλεγόμενοι οἱ ἀριστοί, ὡς ὑπέρταται τῶν καθεστῶτων Νόμων, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν θὰ ἀδικηθῆται, και τότε ἡ πολιτεία αὐτὴ λέγεται, και εἶνε πράγματι χρηστὴ πολιτεία, κατακομμένη ἀπὸ ἀνθρώπων τέλειους, νομίμων και φιλοπατρίδας, ἐάν ἕως ὅ μὴ γένοιτο ὁ λαὸς παρασυρόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιτηδεῶν ἐκλέξει τοὺς τυχεύτας μὴ ἔχοντας οὐδὲν ὄσον και ἰερὸν, ἡ τραυῶσιν, ὅτι ἡ πολιτεία κατοικεῖται ἀπὸ ἀτελεῖ ἀνθρωπομορφα ζῶα. Καὶ ὁ σοφὸς Πιττακὸς τῶν 7 φιλοσοφῶν τῆς Ἑλλάδος χειροκροτεῖ τὴν πόλιν ἐκείνην, ἧτις ἐκλέξει τοὺς ἀριστοὺς. «Καλῶς πράττει ἡ πόλις ἔπου τὰς πονηροὺς οὐκ ἔξεστιν ἀρχεῖν.»

Καθὼς ἐπίσης και ὁ σοφὸς Ἐπίκτητος προδίδασκει τοὺς λαοὺς νὰ ἐκλέγουσιν ἀνδρας χρηστοὺς ἐχέροντας και πατριώτας ἀροσιωμένους νὰ θεραπεύσῃ τὰς πληγὰς τῆς πατρίδος και νὰ βελτιώσῃ τὰ κακὰ ἔχοντα ἐπ' ἀγαθῶν τῆς πασχούσης πατρίδος, και ἔχι νὰ μεριωνῶσι και ἀγαλλοῦνται πανηγυρῶν εἰς τὰ μὲν εἰς ἀ εἰ μὲν θέλεις νὰ ἀσπλησῆς τὴν πόλιν, μὴ ἔχῃς κατοικεῖν, ἢ ἐν μεγάλας οἰκίας ταπεινὰ ἐμψυλεύειν ἀνδράποδα· και ὁ σοφὸς Πλάτων λέγει, ἂν ἐκ καλῆς τύχης συναντηθῶσι δύναμις πλειονοψηφίας, ἀροσῆσι και δικαιοσύνη, ἡ πολιτεία σωθῆται, και τὰ κακὰ πρόρριζα ἐν τῇ χρηστῇ ταύτῃ πολιτείᾳ παύουν. Ἀλλὰ τὸ νὰ ἐπιτυχηθῆ ἡ εὐχὴ τοῦ Πλάτωνος τῆς συναντήσεως τῆς δύναμις τῆς πλειονοψηφίας, τῆς ἀροσῆσεως και τῆς δικαιοσύνης, κρηματῆς ἐκ τῆς ἐλευθέρως και ἐσκεμμένως ψῆφου σὰς πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀριστῶν, νομίμων, χρηστῶν και ἐλευθέρων πολιτῶν μὴ ἀποτελούντων μέρος τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἷτινες δὲν ἀποβλέπουσι εἰς ἄλλο τι ὡφελίμων και ἔθνικον πρὸς τὴν πατρίδα, εἰμὴ μόνον κρηματῆς τὴν ἐξουσίαν ἐκ παντοῦ τρόπου και παντοῦ οὐδὸς ἀδικίας, ὡς ἐδογματίσεν ὁ Ἐπίκτητος, ὑπέρτατος τῶν ἠθῶν ἀπέναντι τοῦ ἀδελποῦ τοῦ Πολυνοῖκου, και τῆς μητρὸς τοῦ Γ

οκάστης, ἧτις τὸν ἐσομδουλέει νὰ παραγορήσῃ τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν και εἰς τὸν ἀδελφόν τοῦ Πολυνοῖκου, ὡς ἔχον συμφωνῆσαι ἅμα ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς τῶν Οἰδοποδῶν, ἕκαστος τῶν ἀδελφῶν κατ' ἔτος νὰ βασιλεύῃ, και ἀπέναντι τῆς συμβουλῆς τῆς μητρὸς τοῦ ἀπῆγγελε τὸ ἐξῆς δόγμα κείπερ γὰρ ἀδικεῖν γρη, καλλιστον ἀδικεῖν τυραννίδος περὶ, τῶν δὲ ἄλλων εὐσεβῆν χρεῶν», ἔθεν ἐκ τῆς ψῆφου τῶν χρηστῶν πολιτῶν, ἡ Ἑλλάς ἡ μεγίστη, πᾶσα νῦν ἀποβλέπει ὅπως ἀποκτήσῃ ἀρχοντας ὑπέρτατας τῶν Νόμων, και ἐργαζομένους παννυγεῖ ἐπ' ἀγαθῶ τῆς πατρίδος και πρὸς εὐδῶσιν τῶν μεγαλῶν ἔργων, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑπὸ δουλείαν ταλαιπωρῶν ἀδελφῶν μας ἑλλήνων και ἐπέκτασιν τῶν παλαιῶν ὁρίων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος τῶν προπατέρων μας.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀξιοθῶμεν τῶν τοιούτων ἐργῶν, πρέπει νὰ προσέζητε νὰ ἐγκαταστῶσι τοιοῦτοι ἀρχοντες ἀνεγόμενοι νὰ ὦσι δούλοι τοῦ Νόμου, ὡς δογματίζει ὁ σοφὸς Πλάτων, «ἐν ἧ γὰρ μὲν ἂν πελεῖ ἀρχόμενος ἡ και ἀκροῦς ὁ νόμος, ὁθερᾶν ὄρω τῇ τοιαύτῃ ἐτοιμῇ ὕσταν, ἐν ἧ δ' ἂν δεσποτῆσαι τῶν ἀρχόντων, οἱ δὲ ἀρχοντες δούλοι τοῦ Νόμου, σωτηρίαν, και πανθ' ὅσα Θεοὶ πόλεσιν ἔδωσαν ἀγαθὰ γινόμενα καθ' ὄρω». Ὅθεν τῆς 3 Μαΐου 1892 εἶνε ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει εἶσθαι ἡμέρα σωτηρίας τῆς ταλαιπωροῦ Ἑλλάδος, ἡ ὅ μὴ γένοιτο ἡμέρα ἀπορῆς πρὸς ἀπολείαν αὐτῆς ἀπᾶς διὰ παντός. Προσέζητε λοιπὸν, ἀδελφοὶ συμπολιταί μου τοῦ νὰ ἔσθε μεμακρυσμένοι ἐκ πάσης ὀλοπλοκίας τῶν ἐπιτηδεῶν, τῶν ψευδῶν ὑποσχέσεων, ἐπιδοματῶν, και κορυμπατιῶν, βαπτιστῶν ἑθνικῶν και παντός εἴδους ἀπαγγελίων τῶν φιλοδοξῶν ἐν γένει τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας, κυτταζατε νὰ ἐκλέξητε τοὺς βελτίους τῶν συμπολιτῶν σὰς, τοὺς κρησῶστας πανθῶμως τὰς ἀρχὰς τῶν, και τὸ τί θὰ προάξῃ ἐκλεγόμενοι βουλευτῶν ἐπ' ἀγαθῶ τῆς πατρίδος. Ὁ μόνος ἐκ τῶν ἀνεξαρτήτων ὑποψηρίων τῆς Ἀττικῆς κύριος Στέφανος Ξένος συντάκτης τοῦ Βρετανικοῦ Ἀστέρου, χρυσὸς γράμμασι ἐκρίθη τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐν τῇ ἐλληνικῇ κοινωνίᾳ. Ὁθεύμενος ἐκ τοῦ δόγματος τοῦ Πλάτωνος «Σεβασθᾶν δεῖ και μαλλόν ὀπεικεῖν και θεπεύειν Πατρίδα χαλεπαίνουσαν, ἡ μητέρα. Μητρὸς και Πατρίδος και προγόνων ἄλλων ἀπάντων τιμιώτερον πατρός και μητρὸς ἐστὶ, σευδότερον και ἀγνώτερον και ἐν μείζονι μοῖρα και παρὰ Θεοῦ και παρ' ἀνθρώπων τὸς γὰρ νουὺν ἔχουσι ἀναμνηστικὰ εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλιν τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας, ὅπως ἐκλεγόμενος δυνήθῃ διὰ παντῶν μεγαλῶν ἐργῶν, νὰ θεραπεύσῃ τὰς πληγὰς τῆς πατρίδος και νὰ βελτιώσῃ τὰ κακὰ ἔχοντα ἐπ' ἀγαθῶν τῆς πασχούσης πατρίδος, και ἔχι νὰ μεριωνῶσι και ἀγαλλοῦνται πανηγυρῶν εἰς τὰ μὲν εἰς ἀ εἰ μὲν θέλεις νὰ ἀσπλησῆς τὴν πόλιν, μὴ ἔχῃς κατοικεῖν, ἢ ἐν μεγάλας οἰκίας ταπεινὰ ἐμψυλεύειν ἀνδράποδα· και ὁ σοφὸς Πλάτων λέγει, ἂν ἐκ καλῆς τύχης συναντηθῶσι δύναμις πλειονοψηφίας, ἀροσῆσι και δικαιοσύνη, ἡ πολιτεία σωθῆται, και τὰ κακὰ πρόρριζα ἐν τῇ χρηστῇ ταύτῃ πολιτείᾳ παύουν. Ἀλλὰ τὸ νὰ ἐπιτυχηθῆ ἡ εὐχὴ τοῦ Πλάτωνος τῆς συναντήσεως τῆς δύναμις τῆς πλειονοψηφίας, τῆς ἀροσῆσεως και τῆς δικαιοσύνης, κρηματῆς ἐκ τῆς ἐλευθέρως και ἐσκεμμένως ψῆφου σὰς πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀριστῶν, νομίμων, χρηστῶν και ἐλευθέρων πολιτῶν μὴ ἀποτελούντων μέρος τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἷτινες δὲν ἀποβλέπουσι εἰς ἄλλο τι ὡφελίμων και ἔθνικον πρὸς τὴν πατρίδα, εἰμὴ μόνον κρηματῆς τὴν ἐξουσίαν ἐκ παντοῦ τρόπου και παντοῦ οὐδὸς ἀδικίας, ὡς ἐδογματίσεν ὁ Ἐπίκτητος, ὑπέρτατος τῶν ἠθῶν ἀπέναντι τοῦ ἀδελποῦ τοῦ Πολυνοῖκου, και τῆς μητρὸς τοῦ Γ

— Διότι ἐκ τῶν σατραπικῶν ἰδεῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν μερῶν ἐκείνων κρῖνον φρονεῖ, διὰ τῆς ἐπιτολῆς ταύτης θέλει ἐξαγγεῖσθαι τὴν ἡλιουσιαν ἐνὸς οὐδῶν, ἀρχιδίαι τούτων, και τὰν καταποσῆθαι ὡσεὶ νὰ πληρωσῇ τὸ ἀπαυτοῦμενον ποσόν, διαχωρισθῆ δὲ ἂν ὄχι πνίθῃ ἐνὸς σάκκου εἰς τὸν Νεῦαν τῆς δυστυχῆς σύζυγον, πρὶν καταβεθῆναι νὰ δώσῃ πρὸς ταύτην ἐξηγησῆται, πρὶν κἂν λέξιν προσέειπεν πρὸς ταύτην τῶν αἰτίων δι' αὐτὴν ἐπιμῶρεν. Ὅθεν ποιοῦσιν οἱ Μουσουλμᾶνοι, πιθανὸν νὰ ἐνόμισεν ὅτι ποιοῦσι οὕτω και οἱ Ρωσσοί. Διὰ τούτου ἔθεσε και τὸς λέξεις ἰδιαιτέραι και λίαν ἐμπιστευτικῆς. Ἀλλὰ κρῖνε κρῖνε, ἀπὸ ἀπᾶς σήμερον τὸ ἐπιμαρμένον ἐπιτάττει νὰ μᾶτε λεπτομερεῖας αἱ ὅποια ἐπιθυμοῦν νὰ ἔμενον διὰ παντός τεταμέναι εἰς τὴν κλῆρον, πρέπει νὰ τὰς ἀκούσῃτε ἐκ τοῦ ἰδίου στόματος μου, ὅπως ἀληθῶς εἶνε. Ὅταν μᾶτε ὅλα ἐναπομένει πρὸς ἡμᾶς νὰ ἐκῆσθε και νὰ ἐροθῆτε ὅπως βούλησθε, ὅπως κρῖνητε ἔρθον... παρακαλῶ μὴ θεωρῆσατε ἐμὴ ἐλοκλήρον τὸ ἡμέτερον συμφέρον, τὸ ἡμέτερον σὰς ὄνομα, μὴ λάθεθ' ὅτι ὄχι τὸ ἐλάχιστον ἐμὲ, μὴ εἰσηθῆτε ἐμὲ καθ' ἑστὶν ἐγὼ περὶ μικρῶν φρονιτικῶν πλέον εἰς τὰ τοῦ κόσμου ποῦτος.

Ὁ κόμης ἠθέρηθ και ἠθεράθη πολλὰς τῆς Ζιβρῆς ἔπειτα λαμβάνων τὴν χεῖρα τῆς εἰς ἀρετέρας τὰς παλάμας ἐπέει, λέγει φιλότητι. Εἶμαι διδοῦς ἐν ὧτων σὲ ἀκούω και προσέχω, ὀνομα εἰς τὴν κόμιν τοῦ μεγαλοῦ Νικηταροῦ Βασιλεῖος Οὐισκοβάτην δεῖ εἰς ἀξίωσθε ἐστὶν ἡ ἱστορία σὺ πάντοτε θέλετε εἰσθᾶν ἡ κρησῶσα Οὐισκοβάτη, και εἰ μετὰ τὴν αἰχμὴν τοῦ ἔθους μου τὸν κἀλῶν μου, τὴν ἠλοσῶν μου και τὸ βαλάντιόν μου θέλω μέχρι τελευταίας βραβίδος σὰς προστατεύσῃ.

Ἐχρηστώ! εἶπεν ὁ Ζιβρῆ, οὐτεὶ τὸ ἐλάχιστον συμφέρον τοῦ βίου μου θέλω σὰς κρῖνε. Συγκρησῶσθε δὲ τὴν μνήμην αὐτῆς ἐπισημῆς με δὲν ἠδύνατο ἀρίστη συνάρεμν, μετροπιδεῖται και ἐκτείνεται τὰ ἀροσῶντα ταύτην συμβάντα τῆς ὄσα ὀ αναγνωρίσῃ διετρέψῃ μὲχρι τῆς ἑλθέως ταύτης ἐν τῶν συγγράμματι τούτῳ.

— Ὅταν ἐκ πρώτης ἀρετήρας ἀκούσῃ τις δεῖ μετὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἀλλῆς διετρέψῃται κόμης κατὰ τὴν ἀλλῇ Ἀθηνῶν, κρη Ἀθηνῶν, τῆς λέρας ταύτης τοῦ ἀνθρώπου γένους βραβίδος λέγω... ὡ μὲ τὸς τρεῖς ἱερὰς ταῦτο ἀρκεῖ ἵνα ἀρῆσθαι ἐν ὄψῳ τῶν δόξῃ πρὶν δὲν τὸ ἐρωτῶμεν, ἔλθε τὴν διηγήσῃ τῆς ἡ Ζιβρῆ. Μικρὰ εἰς ὄνομα, ὄνομα φιλοσοφίας, πρῶτον μοι δύναται νὰ μετρίσῃ τὴν κακὴν ἐπισημῆσιν, τὴν λέγω νὰ ἐξαλειφῇ μετὰ ταύτην ἐκ τῆς μνήμης κατὰ τὸν ἔθον.

Σὰς ἐρωτῶ κύριε κόμης ὄρατε ἵνα ὡς Ἀθηνῶν ἡμεῖς τῆ ὄσα ὄρησῃτε ἄλλος σήμερον ἐπὶ τῆς κόμης τῆς Οὐισκοβάτης;

— Ἰγνοῶ... Δὲν πιστεύω εἰς ὅτι ἔχετε ρανίδα αἰματός Ἀθηνῶν εἰς τὰς φλέβας σὰς.

— Ἀριστῶ! ἀριστῶ! εἰμὴν με τὴν ἑστὴν γνῶσῆσας, μετὰ τῆς κρησῶσας ἐπιπνίξῃ τὸ σῆμα εἰς τὸς φλέβας τῶν ἀνθρώπων οἰαὶ ὄρησῃτε και ὄνομα ἡ ἐρησῆσθαι, πρῶτον μοι διακρῖσαί τὸν ἄλλος τὴ ἀπαρῆσθαι τὸν τῶν ἄλλων.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ
ΠΛΕΚΤΑΝΗ— ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'

(συνέχεια).

Μία ζωντανή εἰκὼν τῆς ἀληθείας

Ἐἰς οὗτος εἶνε ὁ πατὴρ τοῦ Δημητρίου, ὅτι εἶθε θῆμα τοῦ, ὅτι σὰς ἤδῃσεν, ὁ ἀτμος, τὸ τέρας ὁ καταθῆσθαι, σὰς ἤρθε συγγνωμῆ, ἐξ ἑνὸς ἱκεταῖ τὴν φιλίαν σὰς, σὰς ὁμολογεῖ ὅτι σὰς ἤρθεσιν, ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἀρχοντες δούλοι τοῦ Νόμου, σωτηρίαν, και πανθ' ὅσα Θεοὶ πόλεσιν ἔδωσαν ἀγαθὰ γινόμενα καθ' ὄρω». Ὅθεν τῆς 3 Μαΐου 1892 εἶνε ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει εἶσθαι ἡμέρα σωτηρίας τῆς ταλαιπωροῦ Ἑλλάδος, ἡ ὅ μὴ γένοιτο ἡμέρα ἀπορῆς πρὸς ἀπολείαν αὐτῆς ἀπᾶς διὰ παντός. Προσέζητε λοιπὸν, ἀδελφοὶ συμπολιταί μου τοῦ νὰ ἔσθε

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ

ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ.

Ἐν ἀληθῆς δράμα.

Ἐν τῶν μαχαιρίων τοῦ ἄστου τὸ ἔφερον εἰς τὸν λαίμον ἄντης καὶ ἤρξατο νὰ τὸν διχοτομή. Τὰ αἷμα ἀνέβλυσεν καὶ ἐκάλυψε τοὺς λευκοὺς ἄναους καὶ τρίχα πτα τῆς ἐσθῆτος τῆς.

Ἐντρομος, φρικτῶν ἔ Πατράκλος Σκοπελίδης ἐρήφθη ὡς ἀστραπή καὶ ἐπρόσθεσε νὰ κατακρατήσῃ τὴν χεῖρα τῆς αὐτοκτονίας. Ἀπέσπασεν τὴν μαχαιρὰν ἐκ τῶν δακτύλων τῆς, τὴν ἐσφενδόνισε μακρὰν τοῦ εἰς τὸ ἔδαφος καὶ θρηνηδῶς ἐπρόσθερεν.

— Πουλί μου, Ἄννη, ἔρωσ μου θεά μου δὲν φεύγω ἐκ τοῦ πλησίον σου, συγγνώμην διὰ τὴν σκληρότητά μου. Ὡ τὸ γινώσκω εἶσαι ἡ πιστοτέρα ἢ ἀθωτέρα καρδιά τοῦ κόσμου. οὐδεὶς τὸ γνωρίζει καλλίτερον ἐμαυθωρήσόν με πουλί μου ἀνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς σου! . . . εἰπέ με μόνημιαν λέξιν, εἶσαι ζωντανή. . . Θεέ μου ὕψιστε βοήθησον! . . . Ἄννη μου ἀξιολάτρευτε Ἄννη μου λυπήσου με σὲ ἀγαπῶ μέχρι μανίας, δὲν με ἀναγνωρίζεις ἀνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς σου.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἔχυσε δάκρυα πικρά. Ἡσθάνετο τὰς κνήμας του τρεμουσὰς ὑπὸ τοῦ φόβου καὶ τὸν ἐγκέφαλόν του μετὰ τῶν μινίγγων του σφοδροκυπούντας, ἐπρόσθερε τοιαύτας καὶ ἄλλας ὁμοίαις φράσεις παραληρῶν καὶ ἀγνωσῶν τὴν νὰ πράξῃ.

Ἡ Ἄννη Κίερμαν οὐτε τοὺς ὀφθαλμούς τῆς ἤνοιγεν οὐτ' ἐφάνετο ὅτι τὸν ἤκουεν. Ἦτο κεκαλυμμένη μετὰ θανατηφόρου ὠχρότητος καὶ αἱμάτων. Ὁ ὄρων ταύτην δὲν ἤθελε δῶσει πολλοῦ χρόνου ζωῆν.

Κρατῶν ἐπὶ τῶν δύο βραχιόνων του τὸ σῶμα τῆς προσήγγισε τὸν κώδωνα καὶ ἤρξατο σφοδρῶς νὰ σημαίνῃ τοῦτον. Συγχρόνως σχεδὸν ἡ θύρα ἤνοιξε καὶ ἡ μίστρας Χάουερδ ἐποίησε τὴν ἐμφάνισίν τῆς.

ΚΕΦΑΛ. ΙΖ.

Συμφιλίωσις καὶ ἀποκαλύψεις.

Ἡ μήτηρ ἐκ πρώτης ἀφαιτηρίας ἅμα ἐπέστρεψεν κατενόησεν μεθ' ὅλης τῆς βλακίας αὐτῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Σκοπελίδου καὶ τοὺς ὀλίγους λόγους οὗς οὗτος ἐπρόσθερεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπληροφωρήθῃ μέρος τῆς διαγωγῆς τῆς θυγατρὸς τῆς. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἡ θυγάτηρ ἐδιηγῆθη ἐν τῇ ἀμάξῃ τὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς δεσποσύνης Περσεβὰλ ἀνέγνωσε ταύτην ἐγνωστοποίησεν εἰς αὐτὴν τίνι τρόπῳ ὁ Ἄλφρεδ ἐξηπατήθη ὅπως ἐγχειρίσῃ τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν κ. Σκοπελίδην ἀσφαλῶς. Ἐφφώνει λοιπὸν ὅτι ἡ ἴδια αὕτη γυνὴ ἢ ὁ ἴδιος Ἄλφρεδ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν πρέπει νὰ ἐγνωστοποίησεν τινὰς λέξεις κατὰ τῆς θυγατρὸς τῆς εἰς τὰ ὦτα τοῦ κ. Σκοπελίδου ἔθεσε τὴν ὑπηρετρίαν καὶ τὴν μάγειρον ὑπ' αὐστηρὰς ἐξετάσεις, πλὴν ἀμφοτέραι ὡς καὶ ὁ ὑπηρετῆς εἶπον ὅτι ὁ Ἄλφρεδ δὲν ἐπίστρεψεν ἐτι ἐκεῖ, ὅτι οὐδεμίαν ψυχὴ ζωντανὴ εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἐπαύλει καὶ ὅτι ὁ κ. Σκοπελίδης ἅμα ἀνεχώρησεν πᾶραυτὰ ἀσθενῶν ἀπεσύρθη ἐν τῷ κοιτῶνι του.

Ἡ κ. Χάουερδ μετέβη εἰς τὰ δωμάτια τῆς, ἐκλείδωσεν ἐν τῇ ἱματιοθήκῃ αὐτῆς τὸν σάκκον τῶν πυ-

λυτίμων λίθων οὗς ἠγόρασεν ἡ θυγάτηρ τῆς, ἐκλείδωσεν τὸν ἴδιον κοιτῶνα καταβάσασα εἰς τὸν πολύστουλον πρόδομον τοῦ μεγάρου καὶ ἐστάθη ἐξωθὴ τῆς θύρας τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ ἐλάμβανεν χώραν ἡ σκηνὴ ἦν περιεγραψάμεν, ἀκραζομένη. Ἐστάθη ἐκεῖ ὡς δρυφόρος φρουρούσα συγχρόνως καὶ ἀποπέμπουσα πρὸς τὰ κάτω τοὺς ὑπηρετὰς τοὺς ἀναβαίνοντας ἐκεῖ δι' ὑπηρεσίαν ἢ ἐκ περιεργίας ν' ἀκούσου.

Ἐχούσα τὸ οὗς προσηλωμένον ἐπὶ τῆς χαραγῆς τῆς θύρας ἤκουσε πάσας τὰς συνομιλίαις τῶν καὶ ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ὑπομνήματος, τὰ πλείεστα οὐτινος ἢ ἴδια ἠγνόει. Ἐνόμιζε τὸ ἴδιον σύμπαν περὶ τὰ τέλη του.

Ἐπισταμένη τὸν ὀρηκτικὸν χαρακτῆρα τῆς θυγατρὸς τῆς καὶ τὸν ἀληθῆ ἔρωτα ὃν αὕτη ἔφερε διὰ τὸν ἄλλο, προσεδόκα ὅτι ἂν συμφιλίωσις δὲν παρηκολούθει τὴν σκηνὴν ἐκείνην, ἤθελε λήξει ἀναποφύκτως εἰς βεβαίαν τραγωδίαν, διὸ καὶ ἦτο ἐτοιμὴ νὰ εἰσέλθῃ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ κινδύνου.

Ἡ ἀπόπειρα τῆς αὐτοχειριάσεως ἔλαβε χώραν ἀπροσδοκῆτως καὶ ταχέως καὶ συγχρόνως σχεδὸν μετ' ὀλίγον τοῦ χρόνου καθ' ὃ ὁ κ. Σκοπελίδης ἐδραμε πρὸς κατακράτησιν τοῦ μαχαιρίου. Ἄρα ἡ μήτηρ οὐδὲν ἐνόησεν, ἐνόμιζε μόνον ὅτι ἡ θυγάτηρ τῆς παρεδόθη εἰς τινὰ τῶν προσποιημένων λιποθυμιῶν τῆς, εἰς τὴν ἀπομιμησιν τῶν ὁποίων αἱ συχναὶ ἐξασκήσεις τὴν εἶχον ἀποκαταστήσῃ μοναδικὴν διδασκαλίαν.

Εἰσερχομένη καὶ βλέπουσα τὰ αἵματα, τὴν ὠχρότητα τῆς θυγατρὸς τῆς καὶ τὴν αἱμοραγοῦσαν πληγὴν, ἀγνοοῦσα ἂν ἡ ἴδια ἐπέφερε ταύτην ἢ αὐτὸς κατὰ ἀγγλικὴν ἐθιμοταξίαν τῶν ζηλοτυπούντων Ἄγγλων ἐξήτησε νὰ διχοτομήσῃ τὸν λάρυγγά τῆς, ρίψασα βλέμματα θλοσφῆρα πρὸς τοῦτον παρελάβε τὴν θυγάτηρα τῆς καὶ ἐναπέθεσεν ταύτην ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ κλείσασα τὴν θύραν καὶ λέγουσα.

— Κακὴ ἀνθρώπε! . . . τί ἔκαμες τοῦ καυμένου τοῦ παιδιοῦ μου! . . . Ἄννη μου! Ἄννη μου δὲν ἀκούεις τὴν μητέρα σου. . . ἔφάνευσες τὴν δυστυχῆ κόρην μου. . . ποῦ θὰ ὑπάγῃς. . . ἡ ἀγχὼν βεβαίως σὲ περιμένει. . . Σὺν ταῖς λέξεσι ἤρξατο τοὺς θρήνους, ἐξετάζουσα τὴν πληγὴν.

Διὰ τοῦ ρινομάκτρου καὶ ψυχροῦ ὕδατος σπύγγιζουσα τὰ αἵματα ἠρέυνα νὰ πληροφωρήθῃ πόσον βλαβεῖα ἦτο. Πολλάκις ταύτην ἐκάλεε μετ' ὄνομά τῆς, πλὴν οὐδεμίαν ἐτύγχανεν ἀπάντησιν.

Ὁ δυστυχῆς νησιώτης ἐπέσεν εἰς τὰ γόνατα χύων ἀφθονώτερα τῆς μητρὸς δάκρυα. Πελοιδὸς μετ' ἀνορθωμένην κόμην καὶ τὰς τρίχας τοῦ προσώπου, σφικτοκρατῶν ἐν τῇ μιᾷ παλάμῃ του τὴν χεῖρα τῆς μητρὸς ἐν τῇ ἑτέρᾳ ἐκείνην τῆς θυγατρὸς παρασφῶρος ἐναλλάξ κατασπαζόμενος ἀμφοτέρως, διεμαρτυρεῖτο διὰ τὴν ἀθωότητά του, διηγούμενος ἐν βίᾳ τὸ συμβῆν ἐπικαλούμενος τὴν ἀειπαρθένον, τὸν Σωτῆρα τοὺς ἁγίους πάντας νὰ προστρέξουν εἰς συνδρομὴν τῆς ἀγαπητῆς του Ἄννης καὶ ἐπαναφέρουν αὐτὴν εἰς τὴν ζωὴν μ' ὅλον ὅτι εἰς οὐδενὸς τὴν ὑπαρξίν ἐν τῇ καίρικῃ καρδίᾳ του κατὰ τὰς ὥρας τῆς νηνεμίας ἐπίστευεν.

Πᾶν ἕτερον προσεδόκα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ ποιούτων τρομερὸν ἐπιπέδιον. Τὸ λογικὸν του ἀπεροφάτο εἰς τὴν φρικτῶδη ἰδέαν τῶν συνεπειῶν τῆς θέσεώς του ἂν ἐπέλθῃ θάνατος! πῶποτε ἄλλοτε πρὶν ἐν τῷ βίῳ του ἐστάθη τόσον μικροψυχος ὅσον τὸ νῦν. Ἐλούετο ὑπὸ παγετώδους ἰδρώτος καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κατακρατήσῃ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦοντας.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην σφοδρῶς ἐκρούσθη τὸ ρόπτρον τῆς μεγάλης πύλης καὶ συγχρόνως ἤχησεν ὁ κώδων.

Ἡ Ἄννη Κίερμαν ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς τῆς καὶ εἶδε τὴν μητέρα ποιήσασα πρὸς ταύτην νεῦμα νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ εἰς οὐδένα τὴν εἰσοδὸν ἐκεῖ.

Ὁ κ. Σκοπελίδης δὲν εἶδε τοῦτο διότι ἔχων τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν δύο παλαμῶν του ἐνταφιασμένην καὶ τὸ μέτωπον ἐπακουμβῶν ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ θαλάμου ἐπότιζε τὸ ἔδαφος μετὰ σταγόνας δακρύων.

Ἡ μήτηρ ἐξῆλθεν εἰς τὸν πρόδομον κλείσασα τὴν θύραν ἡσυχῶς.

Ὁ ἰππότης ἡμῶν ἐπλησίασε λαβὼν δὲ καὶ αὐθις τὴν χεῖρα τῆς κατησπαζέτο ταύτην, κατησπαζέτο τὸ ἀργύφαιον πρόσωπόν τῆς καὶ ἐπαρκαλεῖ ταύτην

('Ακολουθεῖ)

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΓΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΔΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρουσίας καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ.

Δεύτερον θεῆμα τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους.

Εἶπεν ὁ διάβολος πρὸς τὴν κυρὰ Εὐρώπην.

— Ἡ ἐλευθερία, αἴφων καὶ λαίλαψ τῶν ἀνθρωπίνων συμβάντων, εἶνε ὄνομα τὸ ὅποτον μετεχειρίσθης συχνότερα ὅπως καταστρέψῃς κράτη καὶ ὄχι διασῶσης κράτη.

Τούτο παρατηρῶ κατ' ὀρθωσες καὶ ἐν Ἑλλάδι. Ὅσοι ἀπεδιώξαν τὸν Ὀθωνα ὡς τύραννον φωνάζοντες ἐλευθερίαν, σήμερον ὡς οἱ Δούκες Βερρή καὶ Βουρβῶν καὶ οἱ κόμητες τῆς Νεβέρ καὶ Δ' Ἀρμανιάν καὶ τόσοι βαρῶνοι κατὰ τοῦ Λουδοβίκου ΙΙου ἐγένοντο οἱ τύραννοι τῆς Γαλλίας καὶ οἱ αἰτίοι ἐμφυλίων πολέμων καὶ ἕκαστος αὐτῶν ὑπερεπλούτισεν ἐκ τῆς ταυτοῦ καταστάσεως τῶν πραγμάτων οὕτω καὶ οὕτω οἱ βουλευταὶ οἱ φωνάζοντες διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ συντάγματος ἐγένοντο οἱ τε τύραννοι καὶ λησταὶ ἄλλ' ἐνταῦθα ἡ ἱστορία τοῦ Κρόμβελ εἶνε περὶ τῆ. Ὑπάρχει ἄλλος εὐκολώτερος καὶ μᾶλλον ἀναιμακτος τρόπος πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ δεινοῦ ἢ μία ἐπανάληψις. Εἶπεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη.

— Διὰ τίνος τῶν φυλακισμένων ζητοῦν χάριν; καὶ τίς τὴν ζητεῖ ἠρώτησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Διὰ τὸν Λαζομπίκτην τὸν Παλουκόλονον. . . Ζητοῦν εἰκοσι περίπου βουλευταὶ, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εἶνε ὁ κ. Ἐκτωρ Κρομμυδόπουλος. εἶνε δύο φρικτοὶ κακούργοι ὅπου θὰ φριξῇ καταβολὴ καὶ καταπονηθῇ ἡ κοινωνία ὅταν ἀκούσῃ ὅτι ἐδόθη χάρις εἰς τὰ δύο ταῦτα τέρατα. Ἄλλως εἰς τὰς εἰρηκτὰς σαπίζουσι τόσοι ἄλλοι ἐλαφροτέρων τιμωριῶν καὶ ἀγαθοτέρας φύσεως.

— Εἰσθε ἐκ τῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν χαρίτων. Σὰς παρακαλῶ νὰ θέσητε εἰς τὸν κατάλογον τὸν ὅποτον θὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα τοῦ Γιάγκου Μελανιασμένου καὶ Πέτρου Μαστιγοφλόγου.

Ἄλλὰ κύριε ὑπουργέ οὗτοι εἰνεσίφρικτότεροι κακούργοι. Ἦσαν καταδικασμένοι νὰ ἀποκεφαλίσθουν καὶ τώρα εἶνε διὰ βίου δεσμῶ. . .

— Εἶνε ἀνάγκη. Τὸ ἀπαιτοῦν ὡς ἐξοχον ρουσφέτι τοῦλάχιστον πενήντα ψηφοφόροι τοῦ δήμου μου, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τρεῖς κομματάρχαι τῶν ἀντιπάλων μου στενοὶ συγγενεῖς τοῦ Μελανιασμένου καὶ Μαστιγοφλόγου οἵτινες θὰ ἔλθουν μετὰ τὸ μέρος μου. Κάμε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ τοὺς βάλλῃς εἰς τὸν κατάλογον.

— Καλὰ! ἀλλὰ τότε κ. Ὑπουργέ θὰ σὰς παρακαλέσω καὶ ἐγὼ νὰ θέσω εἰς τὸν κατάλογον τὸν Φίφον Ἐγκωμιασμένον καὶ τὴν Πουλουδίτζαν Καββαλάρισα πού καταδικάσθησαν ὁ πρῶτος διὰ τὴν διακόμευσιν τοῦ ἐπταετοῦς κορασίου Νίνα καὶ τὸν μετὰ ταῦτα φόνον του, καὶ τὴν Πουλουδίτζαν τὴν Μαμὴν καταδικασθεῖσαν εἰς πολυετὴ εἰρηκτὴν διότι ἐφόνευσεν ἀναριθμητὰ ἀποβολαῖα βρέφη διὰ τῆς τέχνης τῆς ὅπως ἀπαλλάξῃ τὰς μητέρας ἐκ τοῦ θεατρικοῦ τῶν.

— Ταῦτα τέρατα νὰ ἔβγουν; . . . ἄς εἶνε, ὑποθέτω τὸ ἀπαιτεῖ τὸ κόμμα! πρέπει νὰ ἔχετε μέγαλον συμφέρον κύριε Αἴων ὅπως ἀποφυλακισθῇ ἡ μαμὴ. Αὕτη εἶνε καὶ ἐπιτηδεῖα καὶ πλουσία πολὺ. . . ἔχει ἔξ ἢ ὀκτὼ σπῆττα ἰδικὰ τῆς. Φρονῶ πρέπει νὰ σοὶ δώσῃ τοῦλάχιστον ἓνα τῶν οἰκῶν τούτων ὡς ἀ-

('Ακολουθεῖ.)